

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 33. Aliæ Decretales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

bat. Jam antea dixerat, dum de S. Sa- Sæculum V.
crificio sermo erat ; post illa omnia, quæ A.C. 416
aperte scribere non debo. Et, dum de c. I.
Confirmatione loquitur ; verba ponere
non possum, ne magis Mysteria prodere,
quam consulenti respondere videar. Ita c. 3.
illa adhuc ætate inviolabilis erat de My-
steriis silentii fides. (*)

§. XXXIII.

Alice Decretales.

Prædicta Decretalis data est 14. Calen- Epif. 4.
das Aprilis, Theodosio, & Palladio
U u s Con-

(*) Hic apposuit Protestans doctissimam Notam: So hoch dieses Schreiben Innocentii ge-
achtet wird, so werden doch auch viele Dinge
darinn angetroffen, die er besser hätte wis-
sen können. Er saget zum Exempel, daß
außer Petro kein anderer Apostel im Occi-
dente das Evangelium geprediget. Hätte er
nicht wenigstens den Apostel Paulum aus-
nehmen sollen, welcher zu Rom gelehret ?
Stolidissimus Mortalium vel credit, vel credere
vult videri, S. Innocentium nescivisse, quod
S. Paulus Romæ prædicaverit. Et quid inde
sequatur contra Catholicos, etiamsi S. Paulus,
& alii Apostoli in Occidente prædicaverint ?
Nunquid ideo minus verum est, Christum Do-
minum ad solum Petrum dixisse : *Paste oves Joan. 21.*
meas ? Reliqua hujus Notæ, ne lectori tedium
pariam, silentio premo.

Sæculum V. Consulibus, id est, 19. Martii, anno 416.
A. C. 416. Plures aliæ Decretales S. Innocentii Pa-

pæ adsunt ad diversos Italiae Episcopu-

s. I. datæ, quarum tempus nescitur. Un
inscribitur Felici Episcopo Nucerensi,
de ordinationibus tractat; in ea SS. Po-
tifex declarat, mutilationem digitii, au-
alicujus alterius partis corporis tantum
tunc irregularitatem inducere, si sit vo-
luntaria, non vero si casu, aut dum quis
ruri laborat, accidit. Inter Laicos, illos

s. 3. esse irregulares, qui post Baptismum arna

v. Ep. Siric. tulerint, aut in foro causas dixerint, aut
ad Himer. publicæ administrationi impliciti fuerint;

c. 5. Sup. illosque, qui Curiales appellabantur, ne

XVIII. n. 34 post ordinationem ad publica in urbibus

c. 4. munia obeunda revocarentur. Qui

c. 2. concubinam aluiissent. Bigamos, inter
quos tales, qui viduam duxissent, num-
rantur.

op. 5. 6.

In duabus aliis Epistolis una ad Maxi-
mum, & Severum, in Provincia Brutio-
rum, id est, Calabria, Episcopos, altera
ad Agapetum, Macedonium, & Maria-
num in Apulia Episcopos datis, Papa his
Episcopis mandat, ut comparere coram
se quosdam Clericos jubeant, qui ipsi
privatis hominibus fuerant accusati, at-
que eos deponant, si, quæ objiciebantur,
vera essent. Florentium vero, Episco-
pum Tiburensem, accusatum, quod iura
Vicini sui violet, Papa invitat, ut possit Pa-

op. 8.

qua Romam veniat, ut ibi jura ejus discutatur. Nempe ad suum Concilium Sæculum V. hunc Episcopum, loco propinquum, citat, Clericos autem remotiores ad loci Episcopos dimittit. In alia Decretali decernit, secundum Matrimonium, durante Innocentii. primæ uxoris captivitate, contractum, oportere declarari nullum, si redeat. Tres Decretales extant, ad Episcopos Magistrorum. Epist. 9. ad Prob. cedoniæ datæ, agentes de ordinationibus, quas Bonosus, sub Siricio Papa circa annum 390. condemnatus, facere præsumperat. S. Innocentius Papa accepit Epistolam Synodalem ex Macedonia plusquam viginti trium Episcoporum, quorum primi erant Rufus, & Eusebius; hi Papam de variis Disciplinæ articulis Sup. XIX. circa ordinationes, præsertim Hæreticorum, consulebant. S. Innocentius in suo Rescripto initio Regulam ponit; Ordinationes Hæreticorum esse nullas, id est, sine effectu, eosque, quos ordinarunt, si ad Ecclesiam redierint, Laicis accenseri debere, sicut alios peccatores publicos, quia Ordinatio crima non delet. Regulam confirmat exemplo Anysii Thessalonicensis, & suæ ætatis Episcoporum, qui, a Bonoso ordinatos, non nisi ex dispensatione, & ut scandalum evitaretur, receperissent; ex eo probatur, antiquam Regulam Apostolicam fuisse contrariam.

Dice-

n. 27.

ep. 22.

n. 3.

n. 5.

Sæculum V.
A.C. 416.

Dicebant aliqui, a Bonoso quosdam invitatos ordinatos. Ad hoc Papa respondet; id de illis credi posse, qui post ejusmodi ordinationem statim ab ejus Communione recesserunt, & ad Ecclesiam reversi sunt; de illis autem, qui post annum, aut mensem redierunt, judicari posse, eos, cum se Ordinatione legitima indignos agnoscerent, illum adiisse, qui quibuscumque potentibus manus imponebat, quod sperarent, in Ecclesia Catholica gradum suum se servaturos. Etiam illos, qui nullo deinde Ministerio functi sunt, distingui oportet ab iis, qui Mysteria consecrarunt, distribuerunt, & pro more Missas celebrarunt. Conduxit Papa; quæ temporum necessitate permissa fuissent, pace Ecclesiæ restituta, argumento esse non debere; atque hanc maximi momenti Regulam ponit; ubi totus populus peccasset, multa dissimulari, quia omnes, qui rei sunt, puniri non possent. Data est hæc Decretalis 13. Dec. Constantio Consule, id est, anno 414. S. Innocentio Papa Ravennæ in causis populi Romani agente, quidam ab iis missi advenere, qui se a Bonoso ante ejus condemnationem ordinatos dicebant. Rescripsit Papa ad Marcianum Episcopum Naissenum, ut eos reciperet, si dicta veritati niterentur. At respectu Sectatorum Bonosi, qui etiam Photiniani dicebantur,

Sup.

9. INN
quia
S. In
copu
ceret
Roma
ne ho
cerer
Ann
A d
reliu
vera
psit.
tum
cope
mo
publ
scier
tos,
placi
culu
eveb
suar
gi ju
qua
ricc
bat
tem
noe
dal

quia IESU Christi Divinitatem negabant, Sæculum V.
S. Innocentius Papa ad Laurentium, Epis- A.C. 416.
copum Segniensem rescrispsit, ut eos ejici-
ceret, sicut Dux eorum, nomine Marcus,
Roma fuisset expulsus; caveret quoque,
ne homines simplices, & agrestes sedu-
cerent.

ep. 21.

ep. 20.

§. XXXIV.

Epistolæ ad Africanos.

Anno 416. sub Palladii Consulatu, secun- ep. 12.
da Junii, S. Innocentius Papa ad Au-
relium Episcopum Carthaginensem se-
veram circa Ordinationes Epistolam scri-
psit. Indignum in Africa Ecclesiæ sta-
tum dolet, & queritur, tantam esse Epis-
copos diligentium incuriam, ut hanc ne-
mo nesciat, & Præfecti in suis Epistolis
publice vituperent. Clericos, in amore
scientiæ, & ministerio Ecclesiæ enutri-
tos, rejici, econtra homines, negotiis im-
plicitos, & quorum mores nihil nisi Sæ-
culum sapiunt, subito ad Sacerdotium
evehi. Aurelium rogat, ut Epistolam
suam in omnibus Africæ Ecclesiis præle-
gi jubeat, unacum Epistolis Præfectorum,
quas ei submittebat. Hoc malum a Cle-
ricorum paucitate originem forte trahe-
bat, de quo defectu Aurelium queritan- Sup. XXI.
tem in pleno Concilio vidimus. S. In- §. 13.
nocentius Papa, acceptis Epistolis Syno-
dalibus Concilii Milevitani, atque Episto-
la